

"Fakir gibi her hususta nısf değil hiçbir hiçi olanların, bu hususta mütalaa değil, elime kalem alıp o mübarek fikr-i âlînin içine müşevveş fikrimi karıştırmaktan korkuyorum ve cesaret edemiyorum." İzah eder misiniz?

"Hem bütün mümkinatla alâkadar, o muhit ve ehass-ı havassın bile tam fâik derecesinde massedebilmesi, bence baîd diyebileceğim serâser nur olan eserlere..."(1)

Bu cümlelerin izahı şu şekilde özetlenebilir: Risale-i Nurlar baştan sona kadar ilmi ve nurlu eserlerdir. Çok yüksek alimler ve havas olan insanlar dahi Risale-i Nur'un o muazzam inceliklerine ve latif nurlu hakikatlerine bütünü ve tamamı ile erişemezler. İnsanlar ne kadar yüksek bir ilme sahip olurlarsa olsunlar, Risale-i Nurlar daha yüksek bir mevkidedir.

"...fakir gibi, her hususta nısf değil, hiçbir hiçi olanların, bu hususta mütalâa değil, elime kalem alıp o mübarek fikr-i âlînin içine müşevveş fikrimi karıştırmaktan korkuyorum ve cesaret edemiyorum. Gaye-i maksat olan, yalnız Üstadım, her hususta muvaffakiyete kısa nazarımla bakıyorum."(2)

Bu cümlelerin izahı ise şu şekilde özetlenebilir: Havas ve alimler bile Risale-i Nur'u tam ve muhat bir şekilde anlamaktan aciz iken benim gibi onların yarısı olamayacak, hatta onlara kıyasla hiç hükmünde olan birisinin Risale-i Nur'u mütalaa edip değerlendirmesi elbette mümkün değildir diyor.

Yani bu mektup Hâfız Ali (Rahmetullahi Aleyh) Ağabey'in, Üstadımızın risaleyi değerlendirme talebine karşı söylemiş olduğu bir takrizdir.

"Üstadım, bu üçüncü nükte-i kenziyeyi mütalâa ettim. Sûre-i Alâk-ı mübareğin hurûfâtının ima ettiği sırlar karşısında hayretimden gayr-ı ihtiyârî, 'Allah Allah!..' lâfz-ı celâli ağzımdan çıkmakla, öz ve gözlerim hazin hazin yaşıyordu ve şöyle düşünüyordum..."(3)

Bu cümlede maksadı ifade ediyor zaten...

Dipnotlar:

- (1) bk. [Barla Lahikası, \(110. Mektup: Hafız Ali'nin Fıkrasıdır\).](#)
- (2) bk. [age.](#)
- (3) bk. [age.](#)